

Posudek oponentky k bakalářské práci autorky Renaty Sýkorové na téma Elektronizace justice

Bakalářská práce má šest částí, počítaje v to úvod, závěr a cizojazyčné resumé, a neobsahuje žádné přílohy. Absenci příloh lze s ohledem na výběr tématu posoudit jednoznačně negativně. Práce byla zpracovávána pod Katedrou forenzních disciplín, kde by se dal očekávat multidisciplinární přístup ke zvolenému tématu. Oponentka poněkud optimisticky předpokládala, že práce na zvolené téma bude doplněna příležitostnými přílohami, a to například printscreeny z běžně užívané internetové stránky www.justice.cz, vzorem návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu a samotným elektronickým platebním rozkazem, náhledem na prostředí datových schránek apod. Dle názoru oponentky mohla být práce z tohoto úhlu pohledu pojata s mnohem větším zohledněním praktického využití jednotlivých aplikací eJustice.

Práce je doplněna formálně správným seznamem použité literatury a obsahuje standardní poznámkový aparát vhodně doplňující samotný text práce.

Bakalářská práce obsahuje přiměřené množství gramatických chyb a překlepů, dle názoru oponentky se jedná spíše o excesy, ale je nutno podotknout, že zpětnou kontrolou bylo možno tato negativa jednoduše eliminovat. Jiná situace je u chyb interpunkčních, těmi je práce doslova prošípaná a lze pochybovat o tom, že autorka zná zásady správného použití interpunkce v souvětích.

Kladně je možno v obecné rovině hodnotit to, že autorka se drží zvoleného tématu, že práce má logickou vnitřní strukturu, a že autorka se nedopouští věcných chyb. Autorka se vesměs vyjadřuje srozumitelně a adekvátně problematice.

Z konkrétních kapitol si kladný ohlas zaslouží určitě komparativní kapitola zabývající se elektronizací soudnictví v jiných státech.

Velmi pozitivně vnímá vedoucí práce poznámku o tom, že je nezbytné si uvědomit, že soudce není pouhý stroj, nýbrž že pracuje s abstraktními pojmy, a že vlastně nelze, aby rozhodoval jako stroj, byť za pomoci vyspělé umělé inteligence. Škoda jen, že tuto myšlenku autorka nezdůrazňuje častěji, neboť při řešení všech souvislostí eJustice je třeba mít vždy na zřeteli, že eJustice by sice měla zjednodušit ty procesy v justici, které lze nějak systematizovat, ale že by neměla vést k šablonovitému řešení případů. I při maximálním využití pozitiv eJustice bude totiž jádro rozhodovací činnosti ležet na bedrech soudce.

Autorka předkládá několik tezí, které musí oponentka zmínit, a které by mohly být předmětem diskuze při obhajobě práce.

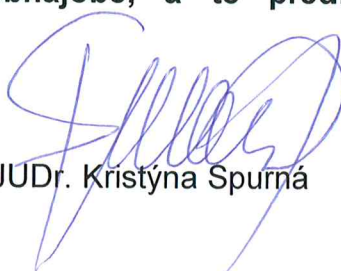
Autorka si klade otázku potvrzení o doručení zásilky při elektronickém doručování, zodpovídá ji však hodně zjednodušeně. Při ústní obhajobě by se tedy mohla zaměřit mimo jiné na tuto otázku.

Další zajímavou otázkou, kterou autorka nastoluje, ale více neřeší, je to, že při využití správných prostředků lze účinně doručovat soudům i mimo pracovní dobu podatelny a mít jistotu data doručení. Co by autorka v této souvislosti účastníkům doporučila?

Autorka také přejímá myšlenku o tom, že soudnictví by mělo být kromě jiného i přátelské. Jak se sama autorka s touto myšlenkou ztotožňuje a co má jejím přijetím na mysli?

Oponentka doporučuje bakalářskou práci k obhajobě, a to předběžně s hodnocením velmi dobře.

V Plzni dne 26.4.2013

JUDr. Kristýna Spurná